

תיקון הגשם

שפעת רביבים - תיקון הגשם

הושענות - הושענה רבה

-
-

שפעת רביבים ר' שלמה אבן גבירול

תימן-מערב-שג'אדרה

שפעת רביבים יוריד מזבוליו

לחיות זרע ולתת פרי יבוליו

מטר יורה ומלקוש יוריד עם אגליו

היות דשן ושמן כל פרי עץ ועליו

חיש ושלח עפר טרם ינוסון צלליו

זכר יזכר לי נוטע אשלי

קומם גן נעול ופרדס רמון שתיקיו

קרית חנה דוד ומגדל עז חיליו

שובב לצואר השן מלואי הוד כליקיו

בנוי לתלפיות ונהרו כל הגוים אליו

אלף המגן תלוי עליו

הלכות הושענא רבה

שלחן ערוך המקוצר - אורח חיים חלק ג' - סימן קי"ט

[א] ביום שביעי של־סוכות, שהוא הושענא רבה, נוהגין להיות ניעורים כל הלילה לעסוק בתורה. בתחילה קוראים כל ספר דברים (ופרשת וזאת הברכה, נוהגין לקרותה אז שמו"ת לצאת ידי חובה, כסדר דלעיל סימן נ"ד סעיף י"ג). ומפרשת בראשית, עד אשר ברא אלהים לעשות. [ויש מקומות הנוהגים שהרב דורש בנתיים בפני הקהל בדברי תורה, ונושאים ונותנים בהלכה ובמדרש וכדומה]. ואח"כ אם נותר פנאי, קוראים אדר"א זוטא, ויש נוהגין לקרות תהלים במקום האדרא. והטעם ללימוד אז, לפי שבהג נידונין על המים, שכל חיי האדם תלויים במים, והיום הוא יום האחרון של־הג והכל הולך אחר החיתום. וגם תלמידי־חכמים ובני הישיבות, צריכים לקרוא אז כל ספר דברים כדלעיל, ולא יעסקו אז בלימוד גמרא ופוסקים, אלא אחרי־כן. ועל פי הקבלה הטעם לפי שהוא זמן גמר החיתום, כי בראש השנה נכתבים, וביום כיפור נחתמים חותם פנימי העיקרי, ובליל הושענא רבה נחתמים פעם שנית חותם חיצון. שהפתקים אשר נחתמו ביוהכ"פ, נמסרים עתה ביד השלוחים על ענשי פורענות בני־אדם, לפעול הדין והמשפט למי שנתחייב ולא חזר בתשובה בימים שמיוהכ"פ עד הושענא רבה.

ולפיכך יש קצת מקומות שנוהגים להתפלל ערבית דהושענא רבה, בהכנעה ונעימה של ר"ה ויום הכיפורים. ויש שמרבים אז (קצת) נרות בבית הכנסת כמו ביום הכפורים, וגם בשחרית{א}:

[ב] דין ברכות השחר וברכות התורה, הם כדלעיל סימן צ"ג סעיף ג' לעניין ליל שבועות{ב}. ומנהגינו שהתפילה ביום זה כמו בשאר ימי חוהמ"ע, דהיינו שאין מוסיפין לומר מזמורים ונשמת כל חי וכיו"ב כבשבת ויום טוב. ואחרי ההלל חוזרין ההושענות של כל הימים, ומקיפין ז' פעמים ומרבים תחינות כמו שכתוב בסידורים{ג}:

[ג] ביום זה יכולים אפילו לכתחילה לקרות ק"ש ולהתפלל שחרית תְּכַף שעלה עמוד השחר, מפני ריבוי ההושענות והתחינות שצריכים לאמרם אחרי ההלל, ומה"גם שניעורים כל הלילה. וכן הוא מנהגינו פשוט. ואת הזמירות אומרים קודם עלות השחר, אבל אין מברכים אז על הציצית מאחר שזמנה משיכיר בין תכלת ללבן (כדלעיל סימן ח' סעיף י"ט). ויש מקומות שמקילין לקרות ק"ש ולהתפלל עוד קודם עלות השחר, אלא שבסיום התפילה קודם תְּכַבֵּט ערבה מברכין על הציצית וחוזרין לקרות את שמע{ד} ויש להם על"מה שיסמוכו, אבל היא קולא יתירה, ואין לעשות כן אלא במקום שכבר נהגו. מאידך יש בזמנינו החושבים שהם מהדרים וממתינים מלהתפלל גם ביום זה עם הנץ החמה (עיין לעיל סימן ט"ז סעיף א'), אבל יצא שכרם בהפסדם, כי הנסיון הראה שרובם ככולם באים על"ידי"זה לידי מכשול, לפי שהם נרדמים או מתנמנמים בק"ש וברכותיה מפני רוב העייפות, ומתפללים וקוראים ההלל וכדומה במהירות רבה ובלא שום כוונה. ואין זו אלא עצת יצר"הרע דוקא ביום זה שהוא יום חיתום הדין שצריך אדרבה להתפלל בהתעוררות גדולה ופחד ומורא, וקל וחומר שנוסף עוון שינה חוץ לסוכה{ה}:

[ד] מנהג נביאים שכל אחד יטול ביום זה ערבה מיוחדת מלבד הערבה שבלולב, לחבוט אותה. וכל הדברים הפוסלים בערבה שבלולב, פוסלים גם בערבה זו. אלא שאם נשרו אפילו רוב העלים, כשרה. ואפילו עֶלָה אחד בבד אחד, כשרה. ומכל"מקום הידור מצוה הוא שיהיו בה עֲלִים הרבה ובדים ארוכים. והמנהג לקחת ה' בדים, ויש נוהגין ג' בדים, ואוגדים אותם בפני עצמן בעלי לולב או ערבה{ו}:

[ה] בשעת ההלל יש לאחוז רק את הלולב והאתרוג, ולא את הערבה דְּתַבְּטָהּ, אבל בהקפות נוהגין לאחוז את כולם{ז}. והמנהג פשוט לומר גם י"ג מדות{ח} (זולת קצת מהשאמי שאין אומרים אותם{ט}) ויש נוהגין אז לתקוע בשופר סימן תשר"ת כדי לעורר את הרחמים{י}:

[ו] בסיום התפילה אחרי עלינו לשבח, חובטין את הערבות בקרקע ג' או חמש פעמים, ודי בזה אפילו לא נחסרו העלים. ואומר תחילה, יהי רצון שיכבשו וכו'. ותוך כדי תְּכַבֵּט אומר, חביט חביט ולא בריך. ולאחר החבטה לא יזרקם על הקרקע משום ביזוי מצוה. וטוב להצניעם, ויש בזה סגולת שמירה{יא}:

[ז] אסור לאכול את האתרוג כל שבעת ימי הַחֵג, מאחר שהוקצה למצותו, ואפילו בהושע"ר אחר שקיים המצוה, ורק מליל שמיני עצרת ואילך מותר. ובחו"ל שעושין שני ימים טובים, אסור עד ליל תשיעי{יב}. ואין מברכין עליו שהחיינו כשאוכלין אותו, לפי שהוא דר באילן משנה לשנה{יג}:

[ח] בארץ ישראל אין לשבת בסוכה בליל שמיני עצרת ויומו, אפילו בלא לברך, מפני שנראה כמוסיף (אבל לפני סוכות, ואף בערב סוכות, אין חשש בזה). ולא יסתור הסוכה ביום שביעי, אבל מזמן מנחה קטנה ומעלה מוציא את הכלים ממנה, ומכין את הבית לכבוד יום טוב. ואם אין לו מקום אחר לאכול בסוכה, צריך לְפַחוֹת מן הסכך ד' על ד' טפחים, לעשות היכר שיושב בה שלא לשם מצות סוכה. ובחוצה"לארץ מצוה לאכול ולישן בסוכה בליל שמיני עצרת וכל היום, אלא שאין מברכין, מפני שאין הישיבה בה אלא מפני הספק. ובשמיני סמוך לחשיכה יכול לפנות את הכלים מן הסוכה לתוך הבית. אבל לא יסדרם ביום, משום דהוי כמכין מיום טוב לחבירו:

[והיום] התשיעי שֶׁל־חג, שהוא גם כן שמיני עצרת, נקרא שמחת־תורה, לפי שמסיימין בו את התורה ושמחים בה. ובארץ ישראל עושין שמחת־תורה ביום שמיני־יד:

+ הוסף תגובה חדשה

תגובות:

בטעינה...

+ שלח משוב

[מפת אתר](#) | [חזרה למעלה](#) | [צור קשר](#) | [תרומה למסעות מחינת יבוא](#)

**זכות לימוד התורה בנוסח תימן ושימור המסורת והחייאת מורשת תימן
תעמוד לתורמים היקרים נאמני עדת תימן לברכה והצלחה ישועה ורפואה ומילוי כל משאלה.**

תרום בשמחה ללימוד ילדי תימן

להפקיד או העברה בנקאית לחשבון הת"ת: מבשר טוב, בנק מרכנתיל, סניף גאולה 635 ירושלים. מספר חשבון 55631

לפרטים נוספים להתקשר לטלפון **050-4148077** תזכו למצוות עם שפע ברכה והצלחה.

אם יש בקשה מיוחדת לתפילת הילדים **שלחו הודעה**. אפשר גם בווטסאפ **054-2254768**

מתימן יבוא הישיבה המרכזית לבני עדת תימן. ירושלים רחוב תרמ"ב 6. טלפון: **02-5812531** דוא"ל: **email: mtyavo@gmail.com** פקס: **077-**

4448207 חשבון בנק הדאר: **4874867**

מבשר טוב - ת"ת לבני עדת תימן רחוב יחזקאל 46 ירושלים. גני ילדים רחוב ארץ חפץ 112 כניסה ב ירושלים.

דוא"ל: mtyavo@gmail.com email:

לייבסיטי - בניית אתרים